

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้านในจังหวัดชัยนาท ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Serway Study) ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ประชาชนตัวแทนหมู่บ้าน 499 หมู่บ้าน หรือ 499 คน จากหมู่บ้าน ในจังหวัดชัยนาท (จากทะเบียนราษฎรจังหวัดชัยนาท พ.ศ.2554)

กลุ่มตัวอย่างได้มาจากการกำหนดขนาดโดยใช้สูตรของ ยามาเน่ (Yamane,1973) ที่ ความเชื่อมั่น 95% ค่าความคลาดเคลื่อนที่ 0.05 ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

โดย n = จำนวนของขนาดตัวอย่าง

N = จำนวนหมู่บ้านทั้งหมดของจังหวัดชัยนาท

e = ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง (โดยกำหนดให้เท่ากับ 0.005)

แทนค่า

$$n = \frac{499}{1+499 \times (0.05)^2}$$

$$= 223$$

ดังนั้น จำนวนตัวอย่าง = 223 หมู่บ้าน หรือ 223 คน

จากตัวอย่างดังกล่าว ได้ทำการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธี แบ่งตามโควตา จากสูตร

$$\text{กลุ่มตัวอย่าง} = \frac{\text{จำนวนประชากร (หมู่บ้าน) ในอำเภอ} \times \text{กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด}}{\text{ประชากรทั้งหมด (หมู่บ้าน)}}$$

แทนค่าหากกลุ่มตัวอย่าง

$$\begin{aligned} \text{กลุ่มตัวอย่างอำเภอเมือง} &= \frac{79 \times 223}{499} \\ &= 35.3 \end{aligned}$$

จากสูตรหากกลุ่มตัวอย่างแบบ แบ่งตามโควตา ได้ตัวแทนหมู่บ้านจำนวน ดังนี้

ตารางที่ 3.1 ตัวแทนหมู่บ้าน

ลำดับ	ชื่ออำเภอ	จำนวนหมู่บ้าน	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง	จำนวนเต็ม
1	เมือง	79	35.3	35
2	มโนรมย์	40	17.9	18
3	สรรพยา	55	24.6	25
4	วัดสิงห์	47	21.0	21
5	สรรคบุรี	92	41.1	41
6	หันคา	97	43.3	43
7	เนินขาม	48	21.5	22
8	หนองมะโมง	41	18.3	18
รวม		499	223	223

เมื่อได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างจากการแบ่งแบบโควตา ผู้วิจัยได้ทำการหากลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยวิธีการจับสลาก ซึ่งผู้วิจัย ดำเนินการจัดทำกล่องขึ้นมา 8 กล่อง 1 กล่องเป็นตัวแทนหนึ่งอำเภอ แล้วเขียนหมายเลข บ้านเลขที่ทั้งหมดของแต่ละอำเภอลงในกล่อง ทำการจับสลากขึ้นมาทีละแผ่นแล้วจดบันทึก หมายเลขบ้านเลขที่ที่จับได้ ให้ครบจำนวนตามที่ต้องการของแต่ละอำเภอจากการแบ่งกลุ่มตัวอย่าง แบบโควตา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถามปลายเปิดโดยผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม แบบประเมินค่า (Rating scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยกำหนดให้มื่อน้ำหนัก เปรียบเทียบกัน เป็นการแบ่งตามมาตราส่วนประมาณค่าของการตีความหมายออกเป็น 4 ระดับ โดยจัดรูปแบบที่เอื้อต่อการประเมินผล ให้มีความง่ายต่อผู้ตอบแบบสอบถามและการวิเคราะห์ผล มีค่าน้ำหนักเปรียบเทียบกัน 4 ชั้น ใช้สูตรอันดับภาคชั้น (อ้างถึงในวรพจน์ พรหมสัจยพรด และ สุมัทธนา กลางการ 2548: 31) ดังนี้

$$\text{ขนาดชั้น} = \frac{\text{ค่าสูงสุด} - \text{ค่าต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} = \frac{4 - 1}{4} = 0.75$$

การแปลความหมายค่าเฉลี่ยใช้เกณฑ์ ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.75	หมายถึง	1	น้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ย 1.76 - 2.50	หมายถึง	2	น้อย
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.25	หมายถึง	3	มาก
ค่าเฉลี่ย 3.26 - 4.00	หมายถึง	4	มากที่สุด

สำหรับแบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยแบ่งเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะคำถามเลือกตอบ

ตอนที่ 2 ระดับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมายกำหนด ลักษณะคำถามปลายปิด ใช้มาตรวัด 4 ระดับ

ตอนที่ 3 ระดับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน ด้านบริหารทั่วไป ลักษณะคำถามปลายปิด ใช้มาตรวัด 4 ระดับ

ตอนที่ 4 จุดเด่นและจุดด้อยการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน ลักษณะคำถามแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 5 ระดับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน ตามหลักธรรมาภิบาล ลักษณะคำถามปลายปิด ใช้มาตรวัด 4 ระดับ

ตอนที่ 6 ปัญหาและข้อเสนอแนะการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน ลักษณะคำถามปลายเปิด

3. การตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถาม

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะ แล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เรียบร้อยแล้ว นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ประกอบด้วย

นายสถาพร ทองไทย ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาลตำบลหางน้ำสาคร วุฒิการศึกษาศรีศาสนตรมหบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

นางวิริยญา แสงสร นักวิชาการศึกษา เทศบาลตำบลหางน้ำสาคร วุฒิการศึกษาศิลปศาสตรมหบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง

นางจิราพร แก้ววานิช ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลอุตะเถา วุฒิการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น บริหารสาธารณสุขศาสตรมหบัณฑิต มหาวิทยาลัยเวสเทิร์น

จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้ทดลองกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด แล้วนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .944

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแจกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 223 ชุด โดยที่ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามพร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียดในการตอบแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งผู้วิจัยเลือกใช้หลายวิธีในการส่งแบบสอบถาม ขึ้นอยู่กับความสะดวกของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น ผู้วิจัยจัดส่งให้กลุ่มตัวอย่างเอง ผู้วิจัยจัดส่งผ่านตัวแทน ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามผ่านกำนันและผู้ใหญ่บ้านช่วยส่งต่อให้กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามพร้อมทั้งตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ด้วยตัวผู้วิจัยเอง โดยเริ่มเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ 1 - 31 พฤษภาคม 2556 ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาครบตามจำนวน 223 ชุด

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่องประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้านในเขตจังหวัดชัยนาท ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

1) ข้อมูลส่วนตัวของของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ เขตปกครองที่อาศัยอยู่ ใช้สถิติ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

2) ประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านตามกฎหมายกำหนด ใช้สถิติ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3) ประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้าน ด้านบริหารทั่วไป ใช้สถิติ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4) จุดเด่นจุดด้อยการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน ใช้สถิติ การแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)

5) ประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันผู้ใหญ่บ้านตามหลักธรรมาภิบาล ใช้สถิติ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (t-test) สำหรับกรณีทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย 2 กลุ่ม และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance = ANOVA) สำหรับการหาความแตกต่างมากกว่า 2 กลุ่ม การทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างอย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significance Difference : LSD)

6) การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการปฏิบัติหน้าที่ของกำนันและผู้ใหญ่บ้าน ใช้สถิติ การทดสอบค่าที (t-test) สำหรับกรณีทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ย 2 กลุ่ม และใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way Analysis of Variance = ANOVA) สำหรับการหาความแตกต่าง มากกว่า 2 กลุ่ม การทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างอย่างมีนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significance Difference : LSD)

7) ปัญหาและข้อเสนอแนะสำหรับหารปฏิบัติหน้าที่กำนันและผู้ใหญ่บ้าน ใช้สถิติ การแจกแจงความถี่ (Frequency) การอภิปรายเชิงพรรณนา (Content Analysis)

